

Hymczak

**13 piłkarzy krakowskich
powołano na obóz
przed meczem z CSR**

Wśród 25 piłkarzy, którzy przewidziani są do reprezentacji Polski przeciw CSR w dniach 2 i 10 maja, prezydium sekcji piłki nożnej GKKF powołało 13 piłkarzy z krakowskich drużyn ligowych. Są to:
z Gwardii: Jędrus, Kotaba, Kościelny, Mordarski, Rogoza;
z Ognia: Gędek, Glimas, Pawlikowski;
z OWKS: Grzywocz, Kaszuba, Kowal;
z Włóknarza: Browarski, Kołopolski.

**Zapaśnicy radzieccy
wyjechali na mistrzostwa
świata**

MOSKWA. — W niedzielę 12 bm. wyjechała z Moskwy do Neapolu reprezentacja zapaśnicza ZSRR, która weźmie udział w mistrzostwach świata w zapaśach grecko-rzymskich.

W skład reprezentacji ZSRR wchodzi m. in.:

Górewicz, Mazur i Maruszkin. Kierownikiem jest przedstawiciel Wszechzwiązkowego Komitetu Kultury Fizycznej przy Radzie Ministrów ZSRR Skworcow.

Wraz z reprezentacją wyjechał do Neapolu wiceprzewodniczący Międzynarodowej Federacji Zapaśniczej Smolin, który weźmie udział w obradach Federacji, odbywających się w czasie trwania mistrzostw.

Rzadko gościli podczas wczorajszego meczu napastnicy Gwardii pod bramką Hymczaka, który wprowadził przepuścił dwie bramki, lecz kilka razy przytomnymi interwencjami wyjaśnił sytuację pod swoją bramką. — Na zdjęciu bramkarz Ognia zdejmując piłkę z głowy Kościelnego.

Wielki dzień Ognia

Ogniwo — Gwardia 4:2 (0:1)

Spotkania rywalizujących ze sobą piłkarskich drużyn krakowskich nie utraciły ze swej atrakcyjności.

Od samego rana — na ulicy, w tramwajach i na Plantach — słyszano się zaciekle dyskusje na temat szans aktorów wczorajszego spotkania.

Zwolennicy Gwardii słusznie liczyli na swych pupilów, którzy od początku sezonu wykazywali dobrą formę i kroczyli od zwycięstwa do zwycięstwa. Ale i sympatycy Ognia nie rezygnowali ze zwycięstwa mimo słabszej formy drużyny w ostatnim meczach. Liczyli oni na specjalną atmosferę tego spotkania, na tradycyjną już pewność, że mecze te zawsze nieomal przekreślały papierowe wyliczenia szans.

Po południu na boisko Ognia ściągnęli jak rok rocznie na te spotkania — tłumy. 25 tys. widzów emocjonowało się widowiskiem na niezłym poziomie i prowadzonym od początku do końca w żywym tempie.

Zanotować trzeba jeszcze jeden korzystny objaw. Zanika powoli dawna, niezdrowa zjadłość zwolenników obu drużyn.

Wielu sympatyków Gwardii przyznało po meczu lojalnie, że w dniu wczorajszym wygrali lepsi.

Istotnie wygrała drużyna w dniu tym lepiej dysponowana, choć do 72 min. gry mecz dla zwycięzców miał niezwykle dramatyczny przebieg. Dwukrotnie prowadziła Gwardia i dopiero ostatnie 20 min. zdecydowało o zwycięstwie gospodarzy.

Przed sędzią Walczakiem z Łodzi drużyny stanęły w następujących składach:

OGNIWO: Hymczak, Gędek, Mazur, Glimas, Pawlikowski, Kołasa, Gołab, Dudoń, Wilczkiewicz, Radoń, Wawrzusiak (Ostrowski).

GUARDIA: Jurowicz, Wójcik, Snopkowski, Flanek, Siłowski, Jędrus, Kotaba, Kohut, Kościelny, Rogoza, Mordarski.

Cztery bramki w jednym spotkaniu to dużo — jeśli weźmiemy pod uwagę tradycyjną już bezstrzelność ataku Ognia.

Linia ta sprawiła największą niespodziankę. Przez trzy czwarte meczu napastnicy Ognia uparcie ponawiali swe ataki i długie minuty niepowodzenia nie zalały ich ambicji postawy. Pierwsze miejsce należy przyznać Radonowi. Był on właściwym kierownikiem ataku, podania jego zawsze były przemyślane i łatwe do przecięcia. Jego druga bramka była dobrej marki. Przy Radoniu dobrze grało się Wawrzusiakowi, który ścigał na siebie obronę przeciwnika i ładnie podawał do środka. Doskonałą kondycję wykazywał Dudoń. W miarę potrzeby cofał się głęboko do tyłu i zawsze w porę zjawiał się na pozycji łącznika, aby powiązać linię ataku. I choć jego praca nie przyniosła bezpośredniego efek-

tu, to za ambicję i duży wkład wysiłku zasługuje on na pełną pochwałę. Wilczkiewicz i Gołab dużo lepsi niż w ostatnich spotkaniach.

Kołasa i Pawlikowski niezmordowanie rozbijali ataki Gwardii, a własny — zasilali dobrymi piłkami.

Trójka obronna na zwykłym, dobrym poziomie. Błysnął dobrą formą Gędek, spod opieki którego nie mógł oswobodzić się Mordarski. Na niepokojnym, ale skutecznie grającym Mazurze najczęściej zalaływały się ataki trójki środkowej napadu gwardzistów. Glimas równie skutecznie jak Gędek Mordarskiego — zaatakował Kotabę.

Ale przede wszystkim na korzyść całej drużyny Ognia zapisać należy niezwykłą odporność nerwową, gdyż mimo, że wbrew przebiegowi gry do 72 min. prowadził przeciwnik nie zalała się i do końca spotkania walczyła ambitnie a co ważniejsze spokojnie.

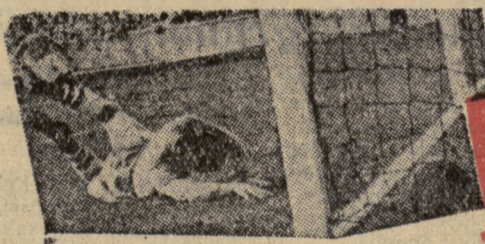
W Gwardii wyraźnie dało się odczuć brak Szczurka. Pod żadnym względem nie zastąpił go Snopkowski. Szczurek nie tylko potrafił rozbić atak przeciwnika, ale również każde jego oddanie piłki jest celowe, dokładne i staje się zalążkiem ofensywnej akcji. Brakło Szczurka i linie defensywne Gwardii zatraciły wiele ze swej skuteczności. Wiele podań nie dochodziło do adresata, toteż piłka raz za razem wracała pod bramkę Gwardii.

Łżejsi waga napastnicy Ognia często przedzierali się przez obronę gości i w końcu przeciwnik szale zwycięstwa na swą stronę.

Niemalą niespodzianką sprawił swym zwolennikom atak Gwardii. Mordarski absorbował wprowadzone całkowicie Gędką, ale wyzwoleń się spod jego opieki było mu niezmiernie trudno. Kohut strzelił ładną bramkę, ale wkład jego we wspólny wysiłek drużyny przynosił bezpośredni efek-

Rok VI. Kraków, poniedziałek 13 kwietnia 1953 Nr 15 (279)

Cena 20 gr

Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Piękne sukcesy Ognia i OWKS

Atak Ognia cztery razy zmusił Jurowicza do kapitulacji

Pajor

Pajor radził sobie dobrze z napastnikami OWKS-u, a mimo niekiego wzrostu potrafił zawsze w porę wyłapać górę piłki.

**„Derby wojskowych”
wygrywają piłkarze krakowscy
OWKS — CWKS 3:1 (0:0)**

OWKS: Pajor, Durniok, Kaszuba, Hejusz, Strzykowski, Grzywocz, Kroczek, Kowal, Uznański, Plechaczek, Dwernicki.
CWKS: Szymkowiak, Zieliński, Orłowski, Budziński, Wleczorek, Bielek, Sasiadek (Pulickowski), Jankowski, Szymborski, Gogolewski, Olejnik.

Sędzia tych zawodów Cober z Stalinogrodu zupełnie nie dopisał. Grano ostro, a w drugiej części spotkania za ostro, a arbiter spotkania prawie zupełnie na to nie reagował. Klasyczne, z daleka dostrzegalne przewinienia zawodników uchodziły jego uwadze. Na przykład w 62 min. gry Pulickowski wychodząc z pozycji najwyraźniej spalony znalazł się w idealnej pozycji strzałowej, ale sfaulowany upadł na ziemię. Ani na jedno, ani na drugie przekroczenie przepisów gry w piłkę nożną sędzia Cober nie zareagował. Widząc, że arbiter spotkania nie chce korzystać ze swych uprawnień — zawodnicy zaczęli na własną rękę wymierzać sobie sprawiedliwość, toteż szczególnie po przerwie mnożyły się faule. Na szczęście nie przybrały one groźniejszych form.

Zwycięstwo gospodarzy było ciężko wywalczone, ale w zupełności zasłużone. W sumie wartości: piłkarskich gospodarze przewyższali swego przeciwnika.

**Drużyny chorzowskie
na czele tabeli**

1. Unia Chorzów	4	8	8:2
2. Budowlani Ch.	4	6	6:4
3. Gwardia Krak.	4	6	10:7
4. OWKS Kraków	4	6	9:7
5. Ognio Kraków	4	5	6:5
6. Kolejorz P.	4	4	6:5
7. CWKS W-wa	4	3	8:9
8. Gwardia W-wa	4	3	3:4
9. Ognio Bytom	4	3	2:3
10. Górnik Radlin	4	2	5:9
11. Budowlani Gd.	4	2	2:4
12. Budowlani Op.	4	0	4:10

Jurowicz

Jurowicz stanowił jak zwykle mocny punkt gwardzistów, broniąc szereg groźnych strzałów napastników Ognia. — Z przepuszczonych bramek tylko pierwsza obciąża jego konto, natomiast winę za trzy dalsze ponoszą obrońcy.

Plenum ZS Spójnia

W ubiegłą niedzielę w sali świetlicy PDT przy ul. Wiślniej 8 — odbyło się Plenum Rady Okręgowej ZS Spójnia z okazji 5-lecia Istnienia zrzeszenia.

Na zebranie to przybyli: przedstawiciel Komitetu Wojewódzkiego PZPR, przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej, przedstawiciel Rady Głównej Zrzeszenia Sportowego „Spójnia” oraz liczni przedstawiciele kół sportowych z terenu naszego województwa.

Szczegółowe sprawozdanie z przebiegu narady podamy w jednym z najbliższych numerów „Echa”.

Szczegółowe sprawozdanie z przebiegu narady podamy w jednym z najbliższych numerów „Echa”.

Myślenice zobaczyły szermierkę w dobrym wydaniu

W dniu wczorajszym w Myślenicach rozegrane zostały towarzyskie zawody szermiercze pomiędzy Budowlanymi Kraków a Górnikiem Stalinogrod. Zawody odbyły się w trzech broniach: florecie, szabli, szpadzie i miały na celu propagandę sportu szermierczego w Myślenicach. Wywalały one wielkie zainteresowanie, o czym świadczyła wypełniona po brzegi publicznością sala Domu Sportowego w Myślenicach.

WYNIKI TECHNICZNE

We florecie zwycięstwo odnieśli zawodnicy Górnika ze Stalinogrodu w stosunku 5:4. Wyniki poszczególnych walk: (na pierwszym miejscu zawodnicy Górnika) — Pawlas wygrał z Soltanem 5:4, Zimoch — Michalewicz 5:4, Bialecki pokonał Michałowicza 5:1, Pawlas pokonał niespodziewanie Przędzieckiego 5:4, Bialecki — Soltan 5:3, Zimoch przegrał z Przędzieckim 2:5, Pawlas przegrał z Michalewiczem 1:5.

W szpadzie rozegrano jedynie trzy walki, w których Górniki pokonał Budowlanych 2:1. I tak Fukala pokonał Zawadzkiego 3:1, Bialecki przegrał z Rutkowskim 0:3, Zimoch wygrał z Soltanem 3:2.

W szabli rozegrano również trzy walki. Zwyciężyli Budowlani Kraków 2:1. Poszczególne walki (na pierwszym miejscu zawodnicy krakowscy): Suski niespodziewanie przegrał z Pawlasem 3:5, Michalewicz pokonał Fukalę 5:2 i w trzeciej walce Przędziecki zwyciężył Zimocha 5:2.

Sukces lekkoatletów OWKS Kraków w Zielonej Górze

221 zawodników reprezentujących wszystkie zreszczenia stanęło wczoraj na starcie centralnego biegu na przełaj o mistrzostwo Polski w Zielonej Górze. W poszczególnych konkurencjach zwyciężyli: 600 m juniorów — Sobaszkiewicz (Włókniarz) — 2.30, 1000 m seniorów — Peskówna (Spójnia) 3.39, 2000 m juniorów — Makowski (Kolejarz) 7.19.8, 3000 m seniorów — Graj (Gwardia) 10.33.9.

W biegu na 8000 m seniorów duży sukces odnieśli lekkoatleci krakowskiego OWKS-u. Chronik zajął pierwsze miejsce z czasem 28.30.6, a Szwarzgot ulokował się na drugiej pozycji.

W ogólnej punktacji zreszczeniowej zwyciężył Kolejarz 22 pkt. przed CWKS-em 19 i Włókniarzem 16 pkt.

Trzecie zwycięstwo koszykarzy Gwardii

Gwardia Kr. — Kolejarz W-wa 62:53

Koszykarki krakowskiej Gwardii, walczące w finałach o tytuł mistrza Polski, potwierdziły swą dobrą formę, sygnalizowaną już uprzednimi zwycięstwami nad Spójnią i AZS-em, wygrywając wczoraj z drużyną warszawskiego Kolejarza w stosunku 62:53 (25:19). Trzeci kolejny sukces krakowianek był w pełni zasłużony, w przebiegu gry gwardzistki górowały bowiem nad przeciwniczkami pod każdym względem, prowadząc od początku do końca spotkania.

W zespole Kolejarza najsilniejszymi punktami były Kamecka i Jaznicka. Wikarska zagrała we wczorajszych zawodach poniżej swych możliwości. Z gwardzistek na wyróżnienie zasłużyły Mamińska, Otolińska i Osztowska.

REDAKUJE KOLEGIUM

Wydawca: Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „PRA-SA”.

Adres Redakcji: Kraków, Wielopole 1/IV p. — tel. 543-58.
Adres Administracji: Biuro Redakcji RSW „Prasa”, Kraków, Wielopole 2, III p. — tel. 550-02, 588-41, 248-88.

Biuro Ogłoszeń i Reklam: — Kraków, Rynek Główny 46 — I p. — tel. 553-40.

Krakowska Drukarnia Prasa — Przedsiębiorstwo P. A. — Kraków, Kraków, Wielopole 1, tel. 542-52.

M-4-10049

Niespodzianki w drugiej lidze Kolejarz, Górnik, Włókniarze krakowscy i łódzcy remisują Ogniwo Tarnów przegrywa na swym boisku

Po niedzielnych spotkaniach drugoligowych układ tabeli uległ dość poważnemu przetasowaniu. Trzy drużyny, prowadzące w rozgrywkach, a to Kolejarz Warszawa, Górnik Bytom i Włókniarz Kraków zatrzymały dotychczasowe pozycje, na skutek uzyskanych w identycznym stosunku wyników remisowych.

Tarnowskie Ogniwo, doznając nieoczekiwanej porażki z Kolejarzem Leszno znalazło się na 8-mym miejscu. Należy również podkreślić, że w dniu wczorajszym pierwsze punkty mistrzowskie zdobyły dwa zespoły warszawskie: Lotnik i Spójnia.

Szczegółowe wyniki przedstawiają się następująco:

Stal Sosnowiec — Kolejarz Warszawa 1:1 (1:0)

SOSNOWIEC. Dla Kolejarza bramkę zdobył Gawroński, natomiast gospodarze uzyskali bramkę ze strzału samobójczego. Sędziował Mytnik z Krakowa, widzów 7 tys.

Gwardia Kielce — Włókniarz Łódź 0:0

KIELCE. Mimo obustronnych wysiłków spotkanie zakończyło się bezbramkowo. Sędziował Rebutki z Opola. Widzów 6 tys.

Ogniwo — Tarnów Kolejarz Leszno 1:3 (1:1)

Tarnów (tel. wł.) Tarnowskie Ogniwo rozczarowało swoją publiczność słabą grą. Nikt bowiem z zawodników Ogniwa poza Barwińskim i Oprychem nie wywiązał się należycie ze swoich obowiązków. Gospodarze w pierwszych minutach grali szybko i już w 19 min. zdobywają prowadzenie ze strzału Oprycha. Wyrównanie padło w 39 min. gry po strzale Helmscha, przy czym winę ponosi tutaj bramkarz Ogniwa Dwurażny.

Po przerwie Kolejarze nadal górują i w 56 min. Smektana zdobywa prowadzenie, a w 10 minut później Jankowiak Edmund ustala wynik dnia. Sędziował Albański — Stalinogrod.

Gwardia Bydgoszcz — Górnik Wałbrzych 3:1 (2:1)

Bydgoszcz. Bramki dla Gwardii zdobyli: Wiśniewski, Piątek, Norkowski. Dla Górnika — Urbanik. Sędziował Haselbusch — Warszawa.

Górnik Bytom — Lotnik Warszawa 1:1 (1:1)

Bytom. Bramki uzyskali Krakowscy dla Górnika i Marcinak dla Lotnika. Sędziował Białas ze Szczecina. Widzów 6 tys.

Gwardia Lublin — OWKS Bydgoszcz 2:0 (2:0)

Lublin. Bramki dla zwycięzców strzelili: Dubiel i Smoliński. Sędziował Jędrzejczyk z Kielc. Widzów 6 tys.

Ogniwo — KS Łódź 12:8 w boksie

Najcięższe ze spotkań o wejście do drugiej ligi pięściarskiej Ogniwo rozstrzygnęło na swoją korzyść. Pięściarze Ogniwa walcząc niezwykle ambitnie, zdobywając punkty po ciężkich zmaganiach. Drużyna łódzka rozpręgała dobrymi pięściarzami, toteż w kilku wagach walki miały dramatyczny przebieg.

A oto wyniki techniczne (na pierwszym miejscu zawodnicy Ogniwa):

w wadze muszej Drogosz przegrał na punkty z więcej rutynowanym Świerczkiem;

w wadze koguciej Burzyński spotkał się z Błaszczkiem. Burzyński w drugiej rundzie miał nieznaczny przewagę, — przy dwóch rundach wyrównanych. Sędziowie orzekają remis.

w wadze piórkowej — Boczarowski po ładnej walce zwyciężył twardego Cozasia;

Spójnia Kraków i Włókniarz Chelmek nadali na czele tabeli

Dotychczasowi przodownicy tabeli rozgrywek o mistrzostwo krakowskiej ligi wojewódzkiej utrzymali swoje pozycje. Spójnia KZPS wygrała wysoko na własnym boisku z Unią Oświęcim. Niemniej okazało wypadło zwycięstwo Włókniarza Chelmek, który pokonał Kolejarza Nowy Sącz na jego własnym terenie. Dużą niespodziankę sprawiła także Spójnia Nowy Targ, uzyskując wynik remisowy z Spójnią Borek.

Aktualna tabela przedstawia się następująco:

1. Spójnia KZPS	5	10	32:6
2. Włókniarz Chel.	5	10	11:2
3. Włókniarz Andr.	5	8	8:3
4. Spójnia Bież.	5	5	9:8
5. Unia Borek	5	5	13:13
6. Unia Oświęcim	5	5	10:13
7. Stal Żywiec	5	4	11:11
8. Unia Kraków	5	4	10:17
9. Kolejarz N. S.	5	4	5:9
10. Kolejarz Wiel.	5	2	6:12
11. Stal N. Huta	5	2	3:7
12. Spójnia N. Targ	5	1	4:19

Wyniki ostatnich spotkań: Kolejarz Wicelczka — Włókniarz Andrychów 0:1 (0:1)

Kolejarz Nowy Sącz — Włókniarz Chelmek 0:4 (0:2)

Spójnia Bieżanów — Stal Nowa Huta 2:0 (0:0)

Bramki uzyskali Giergiel i Dzierżak.

Spójnia Kraków KZPS — Unia Oświęcim 6:0 (3:0)

Stal Żywiec — Unia Kraków 4:1 (1:1)

Spójnia Nowy Targ — Unia Borek 2:2 (1:2)

We wczorajszych spotkaniach A klasy piłkarskiej padły następujące wyniki: Spójnia Okocim — Stal KZWM 0:1 (0:1), Budowlani Kombinat — Stal Tarnów 4:1 (3:0), LZS Czyżyny — Górnik Bochnia 2:1 (1:0), Kolejarz Prokocim — Ogniwo Bronowice 2:1 (2:0), Kolejarz Kraków — Ogniwo Tarnów 1b 2:2 (1:0).

Szczęśliwy remis Włókniarza w Warszawie

Włókniarz Kr. — Spójnia 1:1 (1:1)

Niedzielne spotkanie o mistrzostwo II ligi Włókniarz Kraków — Spójnia Warszawa przyniosło dużą niespodziankę w postaci wyniku remisowego 1:1 (1:1).

Ogólnie spodziewano się, że krakowianie odnieśli wysokocenne zwycięstwo, tymczasem okazało się, iż rachunek ten został zrobiony bez udziału zawodników Spójni, którzy swą ambitną grą zasłużyli nie tylko na remis, ale i na wygraną. Ze się tak nie stało, jest to przede wszystkim zasługą bramkarza krakowian Rybickiego, grającego niezwykle ryzykownie i szczęśliwie. Obronił on kilka pewnych niemal bramek i uratował w ten sposób swą drużynę od porażki.

Włókniarz był drużyną zdecydowanie gorszą od warszawian, którzy zagraли zupełnie dobrze, stosując z powodzeniem krótkie i przyziemne podania w linii napadu. Pozostałe formacje Spójni swą nieustępliwością i twardością w walce były zaporą bardzo trudną do przebycia dla ofensy-

wy krakowskiej, pozbawionej zresztą swego kierownika Nowaka, który został kontuzjowany w uprzednim meczu.

Przez cały prawie przeciąg spotkania przeważali gospodarze, w których drużynie dobrze wypadł napad, a szczególnie jego prawa strona. Bramki zdobyli: dla Spójni — Jezierski, a dla Włókniarza — Bożek.

*

Po niedzielnych spotkaniach układ tabeli przedstawia się następująco:

1. Kolejarz W-wa	4	6	9:3
2. Górnik Bytom	4	6	7:3
3. Włókniarz Krak.	4	6	9:4
4. Włókniarz Łódź	4	5	5:3
5. Kolejarz Leszno	4	5	9:8
6. Stal Sosnowiec	4	5	5:4
7. Gwardia Bydg.	4	5	10:8
8. Ogniwo Tarnów	4	5	5:5
9. Górnik Wałbrz.	4	4	7:7
10. Gwardia Lublin	4	3	3:5
11. Gwardia Kielce	4	2	2:5
12. OWKS Bydg.	4	2	1:7
13. Lotnik W-wa	4	1	4:10
14. Spójnia W-wa	4	1	3:9

ZS Zryw ma już Radę Okręgową

W dniu wczorajszym rozpoczęło na naszym terenie prace nowopowstałe zreszczenie sportowe szkolnictwa zawodowego Zryw.

Konferencja ZS Zryw, która zgromadziła wczoraj ok. dwustu delegatów z Krakowa i woj. krakowskiego zapoznała zebranych z celami i zadaniami nowopowstałego zreszczenia (referat na ten temat wygłosił przew. Rady Okręgowej J. Łoś), w dyskusji zaś omówiono braki i niedociągnięcia poszczególnych szkolniczych kół sportowych oraz wysunęto szereg wniosków mogą-

cych mieć zastosowanie w pracy nowego zreszczenia.

W trakcie obrad delegacje poszczególnych SKS-ów i kół sportowych ZS Zryw składały liczne meldunki i zobowiązania sportowców.

A oto skład osobowy prezydium Rady Okręgowej zreszczenia sportowego szkolnictwa zawodowego Zryw:

Przewodniczący: J. Łoś, zastępcy: Malik, Kryza, sekretarz: Rajski, członkowie: Russer, Pągowski, Teresa Janas, Staszek Ostrowski.

O pracy, zamierzeniach i planach nowopowstałego zreszczenia sportowego Zryw napiszemy w jednym z najbliższych numerów „Echa”.

Zawody lekkoatletyczne Gwardii i AZS

Rozegrane wczoraj w Krakowie zawody lekkoatletyczne były spotkaniem o charakterze wewnątrzklubowym Gwardii i AZS. Poza konkurencją wzięli udział zawodnicy Kolejarza i OWKS. Pomimo ogólnej konkurencji a w szczególności biegi odbyły się przy dość silnym wietrze, tak że wyniki nie można uważać za miarodajne. W ramach zawodów Olechowski z Gwardii uzyskał rekord juniorów w trójskoku skacząc 12.51 m.

W poszczególnych konkurencjach ciekawsze wyniki osiągnęli: Buhl na 100 m — 11.1 sek. przed Michalewiczem — 11.2 (oba z Gwardii); 110 m płotki (płotki wys. 100 cm) 15.9 sek.; 200 m Toporowicz (Gw) 2:06.8 min. W rzutach odnieśli zwycięstwa: kula Hareńczuk 12.66 przed Rusinem AZS 12.34 m; w konkurencji juniorów Sowa Gwardia 11.75 m; oszczep: Pyzik (AZS) 48.55 przed Janiszewskim (OWKS) 47.76; dysk: Rusin (AZS) 37.61 przed Grochowskim (Gwardia) 35.64. W skokach — w dal — Bański Gwardia 6.60, wwyż — Michalewski i Berez (AZS) 171 cm; tyczka — Józwicki — 310 cm.

W konkurencji kobiet: kula Figwer (AZS) 11.04 przed Mróz (Gw) — 7.83; dysk — 29.29 m przed Mróz 25.68; 60 m: Panek (AZS) 8.9 przed Romańska (Gw) 9.0 sek.; 100 m: Suwała (Kolejarz) 18.2 przed Uryga (AZS) 14.3; skok w dal: Suwała (Kolej.) 4.65; skok wwyż: Romańska (Gw) 125 cm.

Komisja sędziowska działała sprawnie, jednakże z winy organizatorów zawody opóźniły się rano i po południu o przeszło pół godziny.

Czy koszykarze Krakowa zdobędą Puchar Miast?

W nadchodzący piątek 17 bm. rozpoczyna się w Łodzi finałowe rozgrywki turnieju koszykarzy o Puchar Miast. Spotkania eliminacyjne rozegrane poprzednio wyłoniły 4 finalistów, którymi są: Poznań, Lublin, Kraków i Łódź.

Wydaje się, że najwięcej szans na zdobycie Pucharu mają łodzianie, którzy swój skład opierają na drużynie mistrza ligi koszykowej — Włókniarzu oraz beniaminku ligi — Ogniwie. Dobrze prezentuje się także drużyna z Poznania, która w rozgrywkach swej grupy zajęła bezapelacyjnie pierwsze miejsce. W mniejszym stopniu liczyć natomiast można na odegranie jakiejś poważniejszej roli przez koszykarzy Lublina, którzy tworzą wprawdzie dość wyrównany i niezły technicznie zespół, ustępują jednak wyraźnie obu wymienionym wyżej konkurentom.

A Kraków? Reprezentanci naszego miasta niezbyt spisali się w półfinałach przegrywając w końcówce meczu z Łodzią, mimo że jeszcze w drugiej połowie spotkania posiadali oni znaczną przewagę punktową. Zawiniła

tutaj zła taktyka gry, z czego jednak koszykarze krakowscy winni umieć wyciągnąć odpowiednie wnioski.

Barw Krakowa bronią prócz Dąbrowskiego, który przebywa obecnie w Sofii najlepszy zawodnik Gwardii, Ogniwa, Spójni i OWKS-u. Szczegółowy skład drużyny krakowskiej w dotychczasowych rozgrywkach przedstawiał się następująco: Bętkowski, Pyjos, Wójcik, Pacula, Wężyk, Mikulowski, Sikora, Gruska, Łudzik, Ciesielski R., Bartik i Więclaw. Na rozgrywki finałowe nie ulegnie on zmianie.

Krakowianie w podanym wyżej składzie potrafili niewątpliwie być groźnymi rywalami dla pozostałych drużyn. Stać ich na nawiązanie równorzędnej walki tak z Poznaniem jak i z Łodzią, mimo nawet handicapu własnego terenu tej ostatniej. Są więc oni poważnymi konkurentami do zdobycia zaszczytnego wyróżnienia, tym bardziej, że ewentualne sukcesy w rozgrywkach o Puchar byłyby chociaż częściowym ekwiwalentem moralnym za niepowodzenia obu krakowskich zespołów w czasie mistrzostw ligi.

w wadze lekkiej — Odrzill pokonał w stosunku 2 do remisu Stanikowskiego. W pierwszej rundzie Odrzill po przypadkowym ciosie znalazł się do 8-miu na deskach. W dalszym przebiegu walki nadrabia utracone punkty i uzyskuje pod koniec walki nieznaczny przewagę;

w wadze lekkopółśredniej Błaszak zremisował z Kaczmarskim;

w wadze półśredniej — wicemistrz Polski Czajęcki stoczył ładną walkę z Kaluźnym. Jedynie w pierwszej rundzie Czajęcki miał wyraźną przewagę. W pozostałych przewaga jego jest już nieznaczna, gdyż Kaluźny przechodzi często do udanych kontrataków;

w wadze lekkośredniej — Rapać po nieładnej walce zwyciężył Jachnika;

w wadze średniej — Kamiński Marian spotkał się z Tomczykiem. Od drugiej rundy rysuje się wyraźna przewaga Kamińskiego, przy czym Tomczyk zaznajomił się do 8-miu z deskami. Zwyciężył jednogłośnie Kamiński;

w wadze półciężkiej Kamiński II przegrał przez k.o. w drugim starciu z Wleczkiewiczem;

w wadze ciężkiej — Berezniccki przegrał w drugim starciu z Gierą przez poddanie przez sekundanta.

Sędziował w ringu p. Nowakowski — Warszawa, na punkty Krasuski Warszawa, Łukasiewicz Stalinogrod i Muszol z Poznania.

Zawody narciarskie o Puchar PKL

W Zakopanem odbyły się VIII zawody narciarskie o Puchar PKL. Rozegrany został slalom gigant na trasie długości 3200 m z różnicą wzniesień 500 m.

W kategorii kobiet zwyciężyła Grochowska (CWKS) — 2.41, druga była Anna Kubie (AZS) 2.46, 3) Kowalska (Gwardia) 2.56.8, 4) Kurmanowicz (Stal Warszawa) 3.33.

W kategorii mężczyzn zwyciężył Gąsienica Ciaplak 4.16.2, 2) Stanisław Wawrytko II (CWKS) — 4.20.6, 3) Zarycki (CWKS) 4.21.4, 4) Józef Marusz — 4.21.4, 5) Władysław Nowak (Kolejarz) 4.24.2. Różnica powodów kontuzji biegu nie ukończył.

OWKS — CWKS 3:1

(Dokończenie ze str. 1)

ło bardzo mało, a raczej wylapywanie piłek na przedpolu bramkowym. Ta sama linia w warszawiaków wypadła bez porównania słabiej.

Strzykowski i Grzywocz w pomocy OWKS-u na poziomie. Grzywocz poza tym kilkakrotnie w udany sposób próbował swych zdolności strzeleckich.

Obydwa ataki na jednym stosunkowo słabym poziomie.

W napadzie krakowiaków poprawnie zagrała jedynie środkowa trójka. Dwernicki i Kroczeck chwilami tylko dostrajali się do gry swych kolegów. Wiele ich podań trafiało do przeciwnika, przez co przysparzali własnej drużynie wiele kłopotów.

Nieomal w podobny sposób prezentował się atak warszawski. I tu stosunkowo lepiej wypadła gra środkowej trójki ataku, podczas gdy skrzydłowi nie dopisali. Cały atak warszawski raził brakiem szybkości i przebieowości.

Do przerwy obrona krakowska gra bezbłędnie i z powodzeniem likwiduje wszelkie poczynania ofensywne gości, toteż Pajor jest prawie niezatrudniony. Natomiast ruchliwsi i zwrotniejsi napastnicy gospodarzy potrafili wypracować sobie kilka dogodnych pozycji strzelowych. Dobry dzień miał Piechaczek, który popisywał się pięknymi zwiadami ciała i technicznymi sztuczkami. Był on inicjatorem wielu ataków ładnie rozdając piłki. Obrztał bramki Szymkowiaka rozpoczynając Dwernicki — bez powodzenia. Za chwilę strzela pięknie Grzywocz i Szymkowiak z trudnym broni — dobitkę zaś Kroczecka skierowuje Orłowski na róg. Kolejne strzały Kowala i Piechaczka i Uznańskiego są niecelne. Rzut wolny bity przez Kroczecka broni pewnie Szymkowiak. W 38 min. ładnie wychodzi z piłką Kowal, ale w 100 proc. pozycji przestrelkuje.

W 42 min. z podania Kowala strzela ostro Kroczeck, ale Szymkowiak broni.

Po zmianie pół w 3 min. pada wreszcie długo oczekiwana bramka. Po ładnej akcji całego ataku z podania Dwernickiego Kowal strzela z bliska i Szymkowiak jest bezradny.

Gra teraz wyraźnie się zaostża i mnożą się faule. Energiczne ataki obu stron likwidują twardo wkraczające obrony. Pajor interweniuje kilkakrotnie na przedpolu, wybierając piłkę spod nóg napastników warszawskich. Po przeciwnej stronie marnuje dobrą pozycję Dwernicki. Strzela celnie Piechaczek, ale Szymkowiak broni. W 17 min. Uznański sam na sam z Szymkowiakiem przestrelkuje. Kontratak gości likwiduje obrona gospodarzy faulem na polu karnym na co sędzia nie reaguje. Obydwe drużyny grają teraz nerwowo, podaniom brak celności, toteż przez długi czas gra toczy się na środku boiska. Zdawało się, że wynik 1:0 utrzyma się do końca, tymczasem w końcowych 6 minutach padają trzy bramki.

W 39 min. po rzucie z rogu Piechaczek podwyższa wynik na 2:0. W 40 min. po centrze Oljnika Jankowski wspaniałą „bombą” poprawia wynik na 2:1, a w ostatnich sekundach gry błąd obrony warszawskiej wykorzystuje Piechaczek i z najbliższej odległości ustala wynik spotkania. Widzów około 7 tys.

(AG)

Blado wypadła Unia w meczu z Budowlanymi Opole

Unia — Budowlani 2:0 (0:0)

UNIA: Wyrobek, Gebur, Bartyla, Bomba, Suszczyk, Slekiera, Pohl, Breiter, Alszner, Cieślak, Kubicki.

BUDOWLANI: Paszkiewicz (Kluk), Wojtkiewicz, Kania, Kromkiewicz, Trojanowski, Mrówczyński, Mielnicki, Pucwa, Warzecha, Zabicki, Kilk.

Czwarte kolejne zwycięstwo Unii w tegorocznych rozgrywkach o mistrzostwo ligi wypadło wyjątkowo blado. Chemicy wygrali wprawdzie 2:0, ale mieli przez cały czas meczu wręcz przygniającą przewagę, którą nieudolnie grający napad nie potrafił wykorzystać cyfrowo. W Unii na poziomie stanęły jak zwykle formacje defensywne. Napad zawiódł kompletnie.

Niespodzianka w Poznaniu

Kolejarz traci punkty na swoim boisku z ambitnie grającymi Budowlanymi Chorzów

Budowlani — Kolejarz 1:0 (1:0)

KOLEJARZ: Paczkowski, Deska, Sobkowiak, Chudziak, Taraka, Słoma, Chmielewski, Kajdasz, Czapczyk, Anioła, Baraniak (Brzeżańczyk).

BUDOWLANI: Hajduk, Król, Janduda, Karmański, Wiecek, Gajdzik, Olszówka, Muskała, Powala, Fogelsteller, Głan.

Porażka, jaką ponieśli koleja-

rze na własnym boisku, stanowiła dużą niespodziankę niedzielnych rozgrywek ligowych.

Mecz do przerwy stał pod znakiem lepszej gry i większej agresywności poznańskiego zespołu. Kolejarze parli do przodu, ale atak jakkolwiek strzelał dużo, grał mało skutecznie. Już w pierwszych 15 minutach zaró-

wno Anioła jak i Kajdasz mieli okazję do zdobycia prowadzenia, defensywa chorzowian była jednak na miejscu, likwidując wszelkie groźne zakusy niezgrabnego i gubiącego się na polu karnym przeciwnika. Po zmianie stron gospodarze wymienili Kajdasza na Brzeżańczyka. Zmiana ta nie pomogła jednak wiele. Wprawdzie napad Budowlanych w polu łatwo zdobywał teren, ale pod bramką przeciwnika bawił się w zawiłe kombinacje.

Chorzowianie coraz częściej teraz atakowali, a przede wszystkim groźniej, operując długimi podaniami. W 55 min. jeden z ich ataków przeprowadzony lewą stroną przyniósł im prowadzenie ze strzału Głanza. Od tej chwili gra się wyrównała, przy czym goście zaczęli stawiać się coraz groźniejsi. Ich akcje w polu były płynniejsze i przyjemne dla oka, ale w sytuacjach podbramkowych nie były dość skuteczne.

Sędziował Szapski z Wrocławia, widzów 10 tys.

Najbliższe spotkania ligowe

W najbliższą niedzielę, tj. dnia 19 kwietnia br. zostaną rozegrane następujące spotkania ligowe (gospodarze na pierwszym miejscu):

I LIGA

Budowlani Opole — Górnik Radlin
Budowlani Chorzów — Unia Chorzów
Gwardia Kraków — Kolejarz Poznań
Ogniwo Bytom — Ogniwo Kraków
CWKS — Gwardia Warszawa
Budowlani Gdańsk — OWKS.

Wynik bezbramkowy pogodził obie strony

Gwardia W-wa — Ogniwo Bytom 0:0

GUARDIA — Stefaniszyn, Paprotny, Hachorek, Maruszkiewicz, Markowski, Chodyra, Olszowski, Cichocki, Baszkiewicz, Wiśniewski, Zientara (Jazłowiecki).

OGNIWO — Horn, Olejnik, Lelonek, Cichon, Narloch, Kauder, Trampisz, Bucznia, Kępny, Włócek, Kruk (Procek).

Widzów 12 tysięcy. Sędziował uważnie Sperling z Łodzi. Stołeczna Gwardia zdobyła w niedzielę pierwszy punkt na boisku warszawskim. Zdobyła ta nie wypadła w zbyt wielkim stylu, lecz należy przyznać, że jest ona zasłużona. Bytomianie bowiem nie byli drużyną gorszą od gospodarzy i dlatego też słusznie się stało, że oba zespoły podzieliły się punktami.

Nieco więcej z gry inlel warszawianie, którzy kilka razy groźnie strzelili kolo poprzeczki czy też słupków. Oba zre-

stały napady nie mogły się popisywać swymi akcjami czy też strzałami, gdyż zarówno pomocnicy, jak i obrony warszawian oraz bytomian były nastawione przede wszystkim na grę defensywną i „siedziały na nogach” ataków. Prócz graczy defensywnych na puscie zamierzeń ofensywnych nasławieni byli również łącznicy Zientara i Włócek, w wyniku czego trudno było znaleźć drogę do bramki przeciwników.

W efekcie wobec nastawienia przez trenerów Koniecznicza i Brzozowskiego, zarówno bytomianie, jak i warszawianie grali systemem „bezpieczeństwo przede wszystkim” i stąd też brak bramek.

Najlepiej w obu drużynach spisali się pomocnicy oraz środkowi obrońcy, najsłabszymi zaś byli łącznicy ofensywni — Cichocki i Bucznia. (h.)

Pierwsze punkty Górnika

Górniki — Budowlani Gd. 2:1 (1:0)

GÓRNIK: Budny (Pojsa), Warzecha, Grzegoszczak, Pytlak, Zdrzałek, Sachs, Moj, Bożek, Szleger, Winłowski, Dylala.

BUDOWLANI: Gruner (Krystek), Korynt, Kamzela, Lenc, Kaleta, Miksa, Kokot II, Goździk, Gronowski, Kupcewicz, Baran.

Górniki Radlin wygrał na własnym boisku z Budowlanymi Gdańsk 2:1 (1:0) dość szczęśliwie. Obie bramki bowiem zawiązały defensorzy Gdańska. W pierwszym wypadku Kaleta na polu podbramkowym dotknął piłkę ręką, za co sędzia podyktował rzut karny, pewnie egzekwowany przez Grzegoszczaka. Było to w 33 min. W drugim wypadku w zamieszaniu podbramkowym błąd popełnił na odnalanie Kamzela. Jego „kiks” wykorzystał Szleger w 77 min., spychając piłkę do bramki Grunera. W ogólnym przekroju spotkania Budowlani byli zespołem lepszym, przewyższali gospodarzy zwłaszcza umiejętnością technicznymi. Mimo to tylko raz udało im się zmusić bramkarza Górnika Budnego do kapitulacji, a mianowicie w 23 min., kiedy prawoskrzydłowy Kokot w zamieszaniu podbramkowym wypuścił Kupcewicza, a ten ostrym strzałem zdobył jedyną bramkę dla Budowlanych.

W meczu tym doznał kontuzji Budny w 40 min. Zastąpił go Pojsa, który popisał się kilkoma efektownymi paradami. W Górni-

ku na dobre noty zasłużyli Grzegoszczak oraz Wiśniewski, którzy tym razem zagrał na łączniku. W Budowlanych podobali się Gronowski, który umiejętnie dyrygował linią napadu oraz Korynt.

Sędziował Gorączniak z Poznania, widzów 5 tys.

CWKS nadal na czele ligi rezerw

W spotkaniach ligi rezerw uzyskano wyniki:

Górniki Radlin — Budowlani Gdańsk 2:0 (1:0),
Unia Chorzów — Budowlani Opole 5:1 (3:1),
Kolejarz Poznań — Budowlani Chorzów 1:1 (1:0),
Gwardia Warszawa — Ogniwo Bytom 3:2 (2:0),
Ogniwo Kraków — Gwardia Kraków 2:1 (2:1),
CWKS — OWKS 3:1 (1:0).

TABELA LIGI REZERW

1. CWKS	4	8	13:4
2. OWKS Kraków	4	6	12:9
3. Ogniwo Kraków	4	5	6:5
4. Budowlani Gd.	4	5	5:4
5. Gwardia Kraków	4	4	9:7
6. Ogniwo Bytom	4	4	9:7
7. Gwardia W-wa	4	3	10:14
8. Budowlani Chorz.	4	3	10:11
9. Budowlani Opole	4	3	7:11
10. Kolejarz Poznań	4	3	4:9
11. Unia Chorzów	4	2	9:9
12. Górnik Radlin	4	2	3:7

Najlepsza jedenastka niedzieli

Ze stukilkudziesięciu pierwszoligowców, rozgrywających w sobotę i w niedzielę spotkania mistrzowskie najlepszą formę wykazali: Stefaniszyn (Szymkowiak), Gędek, Janduda, Glimas, Narloch, Bieniek, Kokot, Kowal, Kępny, Piechaczek, Mordarski.

Zdjęcia w dzisiejszym numerze: Borek i „Stadion”.

Po zwycięstwie

Uradowani z sukcesu swej drużyny zwolennicy Ognia po meczu serdecznie gratulowali zwycięstwa swym pupilom. — Na zdjęciu: doskonale grający obrońcy Gędek i Glimas przyjmują gratulacje.

Ogniwo — Gwardia 4:2 (0:1)

(Dokończenie ze str. 1)

ny był bardzo mały. Młodzi napastnicy Gwardii zatracili dotychczas wykazywaną szybkość i bojowość. Kotaba, Rogoza i Kościelny nie stanęli na wysokości zadania.

PRZEBIEG SPOTKANIA

Mecz zaczął się zgodnie z przewidywaniami. Cztery minuty walki na środku boiska i pierwszy atak Gwardii przynosi już bramkę.

Mordarski znalazł się niespodziewanie na prawym skrzydle i strzałem w przeciwny róg uzyskał prowadzenie dla Gwardii.

Już w następnej minucie akcja Gołab — Radoń — Wawrzusiak kończy się strzałem obok słupka. Za chwilę Radoń przynosi głową ponad poprzeczkę.

W 10 min. Radoń ładnie przechodzi przez obronę Gwardii, ale zwleka ze strzałem i traci piłkę. W zamieszaniu podbramkowym strzela Gołab — Jurowicz jest jednak na stanowisku. Również daleki strzał Pawlikowskiego grzęźnie w jego palcach.

W 17 min. po ładnej akcji całego ataku dośrodkowuje dobrze Wawrzusiak — Wilczkiewicz strzela i znowu Jurowicz broni.

Gra nieomal bez przerwy toczy się na polowie Gwardii, napastnicy Ognia ciągle ponawiają swe ataki, strzały są jednak niecelne.

W 35 min. Wawrzusiak strze-

la i piłka przechodzi po poprzeczce. W 40 min. ponowny wypadek Gwardii kończy się strzałem Kouta, obronionym przez Hymczaka. W 45 min. strzela Dudon celnie, ale bez powodzenia. O przewadze Ognia w pierwszej części gry świadczy fakt, że napastnicy Gwardii zaledwie czterzy razy zagościli na polu karnym pod bramką Hymczaka i oddali dwa celne strzały, z których jeden przyniósł bramkę. Rzutów z rogu 5:0 dla Ognia.

Po zmianie pół druga minuta przynosi Ogniu długo oczekiwaną, ale zasłużoną bramkę. Radoń przedłuża prostopadło podanie Wawrzusiaka i piłka tuż obok słupka wpada do siatki.

Jedynym efektem dalszych ataków Ognia są kolejne rzuty z rogu — niewykorzystane.

Zryw Gwardii przynosi strzały Kotaby i Mordarskiego obronione przez Hymczaka.

Wreszcie w 68 min. gry Kout haskakującym strzałem z odległości 20 m uzyskuje znowu prowadzenie dla Gwardii.

I to niepowodzenie nie zalamuje gospodarzy. Drużyna pracuje ambitnie i spokojnie. Strzela Dudon, lecz Jurowicz broni. Za chwilę Wawrzusiak nie dochodzi do ładnego prostopadłego podania Wilczkiewicza.

Dopiero w 72 min. gry Radoń ładnie obgrywa obronę Gwardii i silnym strzałem w przeciwny róg — wyrównuje.

Już w następnej minucie Wawrzusiak przedziera się przez obronę, ładnie podaje do środka, a Gołab z bliska strzela nieuchronnie.

Teraz Gwardia rzuca się do ataku, dążąc do wyrównania, lecz obrona Ognia pracuje sprawnie i oddala niebezpieczeństwo.

Natomiast w 42 min. gry Radoń wygrywa pojedynek główekowy, a przerzuconą przez niego piłkę przejmują Wilczkiewicz i posyła ją do siatki obok wybiegającego Jurowicza.

Kontuzjonowanego Wawrzusiaka zastępuje Ostrowski, który w 44 min. ma jeszcze okazję do podwyższenia wyniku, strzela jednak obok słupka.

W drugiej części gry rzutów z rogu 3:1 dla Ognia.

A. G.

Glimas wyjaśnia sytuację, odbijając piłkę głową w pole.

Pięściarze Gwardii u bram pierwszej ligi

Gwardia — OWKS 13:7

Pięściarze krakowskiej Gwardii walczący o awans do pierwszej ligi pokonali wczoraj pierwszą przeszkodę zwyciężając miejscowego rywala — OWKS 13:7.

Poszczególne walki stoczone w ramach tego spotkania stały na przeciętnym poziomie. Do najciekawszych należały pojedynki Kudłacka z Pasławskim, w walce lekkopółśredniej, Chodorowskiego z Kempą w półśredniej i Biela z Krajem w półciężkiej.

Szczegółowe wyniki walk przedstawiają się następująco: (na pierwszym miejscu zawodnicy Gwardii)

w wadze muszej — Janicki przegrał z Osieckim. Werdykt sędziowski krzywdzi pięściarza Gwardii, który w najgorszym razie zasłużył na remis.

w koguciej — Klinkosz po zwycięstwie ale brzydkiej walce wypunktował Wędłochę.

W piórkowej — Brzeziński mając przewagę przez 3 rundy zwyciężył jednogłośnie Leję.

W lekkiej — walka pomiędzy

Sojką a Fiedorkiem, prowadzona po większej części w zwarcu i mało interesująca, zakończyła się remisem.

W lekkopółśredniej — Kudłacki dając pokaz dobrego boksu wypunktował po zaciętej i emocjonującej walce Pasławskiego.

W półśredniej — Chodorowski uległ Kempie, który w przebiegu pojedynku obu pięściarzy częściej i częściej trafiał.

W lekkośredniej — Musiał po nieciekawej walce pokonał Grzywoczka.

W średniej — Kraus stoczył zwycięską walkę z Windakiem, zwyciężając na punkty.

W półciężkiej — po najciekawszym pojedynku wieczoru wicemistrz Polski Biel pokonał niezwykle twardego i odpornego na ciosy Krajca.

W ciężkiej — Famulickiego poddał sekundant w drugiej rundzie walki z Nandzikim, wobec wyraźnej przewagi pięściarza OWKS-u.

Sędziował w ringu Lisowski (Warszawa), punktował: Miśniorny (Poznań), Sikorski (Łódź), Bourek (Śląsk).

Turniej koszykarzy w Sofii rozpoczął

Sofia (tel. wł.) Na centralnym stadionie Armii Ludowej w Sofii rozpoczął się wczoraj turniej koszykówki o wielką nagrodę stolicy Bułgarii z udziałem reprezentacji Budapesztu, Bukaresztu, Pragi, Warszawy i dwóch drużyn Sofii. W pierwszym dniu turnieju Budapeszt pokonał Sofię 50:43 (22:24), a Praga wygrała z Sofią II (reprezentacja młodzieżowa) 55:38 (29:21). Reprezentacje Warszawy i Bukaresztu pauzowały w niedzielę i rozegrają swe pierwsze mecze dzisiaj: Warszawa z Pragą, a Bukareszt z Sofią I.

Ferenc Puskas

Kapitan drużyny węgierskiej

„4 kwietnia 1945 roku przyniósł mi wolne i szczęśliwe życie”

Niedawno minęła 8-ma rocznica uwolnienia Węgier przez bohaterką Armię Radziecką. Poniżej podajemy wypowiedź kapitana węgierskiej narodowej drużyny piłkarskiej, zdobywcy złotego medalu i tytułu mistrza świata na ostatniej Olimpiadzie w Helsinkach — Ferenc Puskasa, który przedstawia w niej losy swego życia pisząc, jakie znaczenie miało dla niego wyzwolenie narodu węgierskiego z niewoli faszyzmu.

„Odpowiadając na pytanie, co oznaczało dla mnie uwolnienie, nie mogę powiedzieć, że moje ojczyzny przez Armię Radziecką muszę powrócić do wspomnień z moich najmłodszych lat.

Mój ojciec był uzdolnionym piłkarzem, nie mógł jednak w pełni wykorzystać swych sportowych zamiłowań i umiejętności. Pracował jako ślusarz, a walka o chleb wyczerpała jego siły i absorbowowała czas. W o-wych czasach piłkarz etawał się sławnym tylko wtedy, kiedy zostawał „odkryty” przez tak zwanych mecenasów sportu. Zdarzyło się to również i mojemu ojcu, porzucił rzemiosło i stał się zawodowcem. Sława jego gry trwała jednak bardzo krótko i wnet jego miejsce zajęli inni. — Podobny los czekał i mnie.

Mieszkaliśmy w Kispesti, robotniczym przedmieściu Budapesztu. Wraz z dziećmi sąsiadów urządziliśmy sobie na pobliskiej łące boisko i graliśmy w piłkę. Miałem wtedy 6 lat. Zamiast słupków bramki na naszym boisku wyznaczone były złożonymi na ich miejsce marynarkami, często graliśmy bosą, aby zaoszczędzić obuwia. To wszystko nie odbierało nam jednak ochoty do gry: kochałem piłkę nożną i wraz z moimi kolegami graliśmy aż do zapadnięcia zmroku.

Dzisiaj kilkakrotnie chciałem odwiedzić te miejsca, gdzie zaczynałem moją karierę piłkarza. Ale w Kispesti na miejscu pustych łąk stoją obecnie piękne bloki mieszkalne, a dzieci bawią się i grają w piłkę na troski wie i wzorowo utrzymanych boiskach i w parkach.

Boiska te mają „prawdziwe” bramki, szmaciankę zastąpiła piłka, a na nogach grających widać buty piłkarskie. Młodzież ma swych trenerów, opiekują się nią również zrzeszenia sportowe, obejmując patronat nad szkolnymi klubami sportowymi.

Po ukończeniu szkoły powszechnej musiałem przerwać moją

naukę i zostałem praktykantem u blacharza. Starałem się pilnie uczyć mojego fachu, mniej przeto grałem w piłkę, żaden zakaż mojego majstra nie mógł jednak powstrzymać mnie od czynnego uprawiania tej ulubionej gałęzi sportu. Pewnego razu Kispesti AC zorganizował tak zwany „werbunek juniorów”. Zgłosiłem się na boisko i nigdy nie zapomnę momentu kiedy między nas rzucono piłkę. W jednym momencie dobiegłem do niej i już za chwilę pędziłem z nią w stronę bramki przeciwnika. Kiedy gra się skończyła a obserwatorzy dodatnio ocenili moje umiejętności zostałem przyjęty do drużyny juniorów. Odtąd ucząc się stale techniki piłkarskiej i podnosząc swe kwalifikacje sportowe grałem już jako stały zawodnik, a w 1941 r. wszedłem w skład pierwszej drużyny Kispesti.

Po wyzwoleniu Węgier w 1945 po raz pierwszy ubrałem koszulkę reprezentanta swego kraju w meczu z Austrią. Wygraliśmy to spotkanie 5:2, przy czym mnie udało się strzelić pierwszą bramkę.

Wówczas już dobrze obznajomiony byłem z tajnikami sztuki piłkarskiej, ale dopiero w następnych latach po wyzwoleniu stwierdziłem, że dobru piłkarzowi nie wystarczy jedynie to, iż dobrze zna technikę gry. Nie tylko na polu sportu, ale i w innych dziedzinach życia otworzyły się teraz dla mnie wielkie możliwości. Ukończyłem szkołę, a następnie kurs oficerski naszej armii ludowej.

Pracując i ucząc się nie przestawałem równocześnie być czynnym zawodnikiem, a kiedy w finałowym meczu na Olimpia-

dzie w Helsinkach wkładałem na siebie koszulkę reprezentanta z herbem Węgier, zaszczyt ten spotkał mnie po raz 46 w moim życiu. Było to dla mnie wielkim szczęściem kiedy stanąłem na podium zwycięzców by przyjąć złoty medal i kiedy na stadionie rozległy się dźwięki węgierskiego hymnu narodowego. Myślałem wtedy: zwróciłem obecnie mojej ojczyźnie chociaż niewielką część z tego co ona mi dała w ciągu kilku lat po wyzwoleniu.

Na Olimpiadzie w Helsinkach cieszyłem się także ze zwycięstwa pokoju. Za takie bowiem uważam fakt, że sportowcy 69 narodów mierzą swe siły w szlachetnej, sportowej walce.

W grudniu ubiegłego roku spotkał mnie specjalnie wielki zaszczyt. Na Kongresie Narodów w obronie pokoju w Wiedniu reprezentowałem węgierskich sportowców. Wraz z czołowymi węgierskimi literatami, prawnikami, przedstawicielami opinii społecznej oraz przodującą młodzieżą wyraziłem w imieniu sportowców Węgier swą głęboką wolę walki o utrzymanie pokoju. Świadcząc, że sportowcy mojego kraju nie chcą walczyć na polach bitew, lecz spotykać się ze sportowcami innych narodów na boiskach, stadionach i pływaniach a przez te spotkania, przez taką właśnie sportową rywalizację o miano najlepszych, zacieśniać przyjaźń pomiędzy narodami i budować nowe, pokojowe życie.

Osiem lat minęło od chwili kiedy moja ojczyzna została wyzwolona, a przed całą młodzieżą węgierską stało otworem tak bogate i piękne życie, jakie stało się również i moim udziałem.

Na krakowskiej antenie

10 MAJA z okazji VI Międzynarodowego Kolarskiego Wyścigu Pokoju Praga — Berlin — Warszawa. Zarząd Główny ZMP i GKKF organizują „ZMP-owskie kolarskie Raidy Pokoju”.

W związku z tym w wielu miastach wojewódzkich powołano już specjalne komitety organizacyjne, które zajmą się przygotowaniem raidów. Ostatnio powołano wojewódzkie komitety organizacyjne w Poznaniu i w Gdańsku, w skład których weszli oprócz przedstawicieli ZMP i Woj. Komitetu Kultury Fizycznej również przedstawiciele poszczególnych zrzeszeń sportowych oraz szeroki aktyw działaczy.

Krakowscy działacze sportowi natomiast uważają, że jest jeszcze czas na rozpoczęcie przygotowań. Do 10 maja jeszcze daleko i Zarząd Wojewódzki ZMP oraz WKKF mający szereg innych spraw na głowie traktuje kolarskie Raidy Pokoju jako mniej ważną imprezę, o której pomyśli się „w odpowiednim czasie”.

To znaczy gdzieś około 1 maja...

MUSIMY POCHWALIĆ kapitana drużyny LZS Zabierzów Eugeniusza Strzelichowskiego za godną postawę podczas zawodów ze Stalą Armatury w rozgrywkach o mistrzostwo klasy B i za ułatwienie pracy sędziemu Wiśniewskiemu prowadzącemu to spotkanie.

Sędzia podczas meczu zwrócił dwukrotnie uwagę prawemu łącznikowi drużyny LZS Zabierzów za głośnie wykrzykiwanie na boisku i za kłótlive zachowanie się wobec swych współpracowników. Pomimo zwróconych uwag zawodnik ten nie zaprzestał kłótni ze swymi kolegami. Widząc to kapitan drużyny Strzelichowski podszedł do swego kolegi i nakazał mu opuścić boisko. Swym energicznym wystąpieniem kapitan drużyny wpłynął wychowawczo na niesfornego zawodnika. Uniknął ukarania zawodnika przez sędziego oraz ułatwił arbitrowi pracę, ponieważ od tego momentu zapanował na boisku idealny spokój.

Brawo kapitanie Strzelichowski!

OD ROKU 1949 Ogniwo nie wygrało z Gwardią w piłkarskich „derbach Krakowa”. Ostatnią porażkę ponieśli gwardziści w maju 1949 roku, kiedy to Radoń uzyskał dla Ogniwa dwa punkty zdobywając gola jedyną bramkę. Rewalutowe spotkanie w tym samym roku przyniosło wynik bezbramkowy.

W r. 1950 Ogniwo przegrało dwukrotnie 0:1 w czerwcu i 1:3 we wrześniu. W następnym roku po bezbramkowym spotkaniu w pierwszej rundzie, gwardziści rozgromili lokalnego rywala 5:0 w rewanżowym spotkaniu, prowadząc już do przerwy 4:0.

W roku 1952 nie odbyły się mecze ligowe pomiędzy „odwiecznymi rywalami” na skutek rozbięcia ligi na dwie grupy, natomiast w grudniu w towarzyskim spotkaniu Gwardia pokonała Ogniwo 1:0.

Pilnie trenują kolarze czechosłowaccy do VI Wyścigu Pokoju przebiegając na obozie kondycyjnym w Gottwaldowie. Jak dotychczas bardzo dobrze spisuje się młodzież z 18-letnim Kubrem na czele zwycięzca wszystkich trzech eliminacji. Na zdjęciu Ruzicka prowadzi czołówkę podczas ostatniego wyścigu eliminacyjnego Gottwaldowo — Luhacovice.

Gdy piłką rządzi pieniądz Sprawa Capella demaskuje kulisy włoskiego piłkarstwa

W ubiegłym roku zakończył się w Bolonii, określany przez włoską prasę jako „sensacyjny” — proces, w którym o oskarżonego wystąpił znany piłkarz — Gino Capello. Był on obwiniony o uderzenie w czasie zawodów sędziego Waltera Pagliemier. Istotnie, podczas jednego z gorących momentów gry, w zamieszaniu Capello rzeczywiście spowodował wypadek, lekko nawet raniąc arbitra prowadzącego zawody, za co też został natychmiast usunięty z boiska. W wyniku obłudnego, jak się następnie okazało, werdyktu włoskiej federacji piłkarskiej, Capello został jako zawodnik ukarany dożywotnią dyskwalifikacją i oddany pod sąd.

W czasie procesu sądowego wyszło na jaw, że Capello uderzył sędziego zupełnie nieumyślnie i przypadkowo. Fakt ten poświadczają także musieli sam arbitrowi meczu — Pagliemier, podobnie, podkreślając mimowolność zaszłego w zamieszaniu i ferworze gry wypadku, wypowiedzieli się świadkowie. Poza tym ujawniono, że menager drużyny, która walczyła w tym spotkaniu z zespołem bolońskim, w którym grał Capello, będąc przy tym kapitanem, na krótko przed spotkaniem oświadczył, że uczyni wszystko możliwe i niemożliwe, aby Capello został wykluczony z gry.

Po gruntownych badaniach przeprowadzonych przez sąd, popartych także orzeczeniami lekarzy proces zakończył się. Capello został uniewinniony, co liczni sportowcy, zapelniający przez kilka dni salę sądową i przysłuchujący się przewodowi, przyjęli z wielką radością.

Mimo uniewinnienia Capello przez sąd i mimo, że minęło wiele miesięcy od zakończenia procesu — zawodnik ten nie brał udziału w grze, przypatrując się tylko zawodom jako widz. Federacja piłkarska najpierw bowiem nie chciała, a następnie „nie mogła” znaleźć czasu na ponowne rozpatrzenie tej sprawy.

Cała postępową prasę włoską

rozpoczęła więc kampanię, popierając niewinnie przez oszustów i kombinatorów oskarżonego piłkarza.

Oto co pisał np. m. in. dziennik „Unita”:

„Nie ma żadnego celu dalsze rozstrząsanie sprawy Capello. Nie powinno to również nikogo zadziwiać, że taki skandal może mieć miejsce w naszym piłkarstwie. Jest to przecież logicznym następstwem dzisiejszego stanu piłkarstwa we Włoszech, na którym podobnie jak i w innych dziedzinach sportu i życia odbija się bezwzględna klasa, który dzisiaj panuje w naszym kraju...”

Gazeta „Avanti” komentowała:

„Wypadek z Capello przedstawił kierowników i sędziów włoskiego piłkarstwa w niezbyt korzystnym świetle. Nie ma żadnej wątpliwości, że po wykazaniu niewinności Capello przez sąd, uprzednie skazanie go przez najwyższy nasz organ piłkarski Federazione Italiana Giuoco Calcio wybitnie świadczy o ciemnych machinacjach, dokonywanych ze strony najprzeróżniejszego typu kombinatorów, którzy znaleźli sobie miejsce we włoskim sporcie”.

Dopiero niedawno pod naciskiem opinii publicznej dyskwalifikacja Capello została uchylona i mógł on powrócić do swego klubu.

Przedstawiony wyżej wypadek wskazuje, że sport piłkarski we Włoszech stał się obecnie obiektem spekulacji i zarobku. Wśród władz piłkarstwa włoskiego znajdują się dzisiaj ludzie, którzy nie opanowali nawet bardzo elementarnych wiadomości o tej grze, znają się za to doskonale na różnych ciemnych interesach i kombinacjach. Sprawa Capello to jedynie dalszy przykład, że nowoczesny włoski football został zdeformowany przez łry i dolary i stał się przede wszystkim dobrze prosperującym interesem garstki miejscowych i obcych businessmenów.

24 godziny na boiskach świata

W Niemieckiej Republice Demokratycznej trwają obecnie rozgrywki młodzieżowego turnieju piłkarskiego o puchar redakcji „Junge Welt”.

Do finału rozgrywek pucharowych zakwalifikowały się drużyny: Turbine Neubrandenburg Empor Halle (rezerwowi zdobywców pucharu), Wissenschaft Halle i Wismut Neuwiederschnitz.

*

Po 25 rundach rozgrywek ligi NRD prowadzenie w tabeli objęła drużyna Dynamo Dresden, posiadająca najlepszy stosunek bramek spośród trzech czołowych zespołów, które legitymują się jednakowym dorobkiem 32 pkt. Po Dynamo następują miejsca zajmują: Dynamo Dessau — 31 pkt. i Stahl Thale — 30 pkt. Wyniki ostatnich rozgrywek o mistrzostwo NRD przedstawiają ale następująco: Motor Leipzig — Motor Ob 3:2, Aktivist Brieske — Lokomotive Stendal 1:1, Turbine Erfurt — Motor Gera 3:0, Motor Zwickau — Motor Dessau 3:0, Rotation Babelsberg — Dynamo Dresden 2:2.

*

Rozegrane w Ludwigshafen spotkanie tenisa stołowego Szwecja — Niemcy zach. zakończyło się zdecydowanym zwycięstwem Szwedów w stosunku 5:2.

*

Po czwartej rundzie rozgrywek o mistrzostwo ligi węgierskiej bez porażki jest tylko jedna drużyna — Honved Budapeszt. Ostatnie wyniki: Dorosa — Basty 1:1, Banyas Salgotarjan — Lokomotive Szombathely 4:1, Voeroca Sortex — Hunved Szeged 0:0, Postas — Kintzal 1:1, Vasas — Dorogi 3:1, Vasas Gyöer — Stalin Vasmue Epitoek 2:1.

*

Mistrz Rumunii — CCA Bukareszt również i w trzeciej kolejce mistrzostw nie odniósł sukcesu, remisując na własnym boisku z Minerul Petrosani 1:1. Tym samym CCA stracił już trzeci punkt na początku rozgrywek ligi rumuńskiej. Pozostałe wyniki: Dynamo Bukareszt — Progresul Oradea 4:1, Stinta Timisoara — ACM 0:0, Flamura Rosie Arad — Stinta Cluj 5:1, Dynamo Stalin — Lokomotive Timisoara 3:0.

W rozgrywkach prowadzi Minerul — 5 pkt. przed Stintą Timisoara, Flamura Rosie Arad i ACM — po 4 pkt.

*

W decydującym meczu o mistrzostwo Ameryki Południowej w piłce nożnej Paragwaj pokonał Brazylię 3:2 (3:0), zapewnijając sobie tym samym tytuł mistrzowski.

Rozwiązanie zagadki z nr 14

W poprzednim numerze naszego piśma zamieściliśmy zagadkę piłkarską, polegającą na znalezieniu odpowiedzi jaką decyzję powziął sędzia kiedy piłkarz złapał piłkę do koszulki i będzie chciał przetrwać się z nią w pobliżu bramki przeciwnika.

Otrzymałmy sporo odpowiedzi, mniej lub więcej trafnych, wszyscy jednak zgodzili się z tym, że sędzia musiał przerwać grę natychmiast rozbiła były zdania odnośnie rzutu wznowiającego grę. Tylko kilku czytelników podało trafnie, że sędzia zarządził rzut wolny za przetrzymanie piłki, więcżność natomiast sędzią, że poddyktowano rzut neutralny.

Głos na Ludowy Zespół Sportowy

Pomóc sportowcom z LZS Pisarzowa

Ludowy zespół Sportowy w Pisarzowej koło Limanowej istnieje już piąty rok. Jednym z inicjatorów założenia kół jest obecny przewodniczący LZS — Stefan Górski.

— Praca jest ciężka — mówi — świetlicy nie ma, ze sprzętem kiepsko, mamy tylko jedno i to zniszczone boisko do siatkówki. Niemniej jednak istnieją już 4 sekcje: lekkoatletyczna, siatkówki, narciarska i turystyczna, a na 1 maja doprowadzimy istniejące boisko do siatki do stanu używalności. Zespół liczy w tej chwili 28 członków, w tym 4 koleżanki, ale czynnych jest mało. Brak opieki ze strony Powiatowej Rady LZS utrudnia żywą działalność. Cała praca LZS-u polegała dotychczas zasadniczo na rozgrywaniu spot-

kań siatkowych z LZS Męcina czy Kanina. Nasi najlepsi siatkarze to M. Górski i R. Ciula.

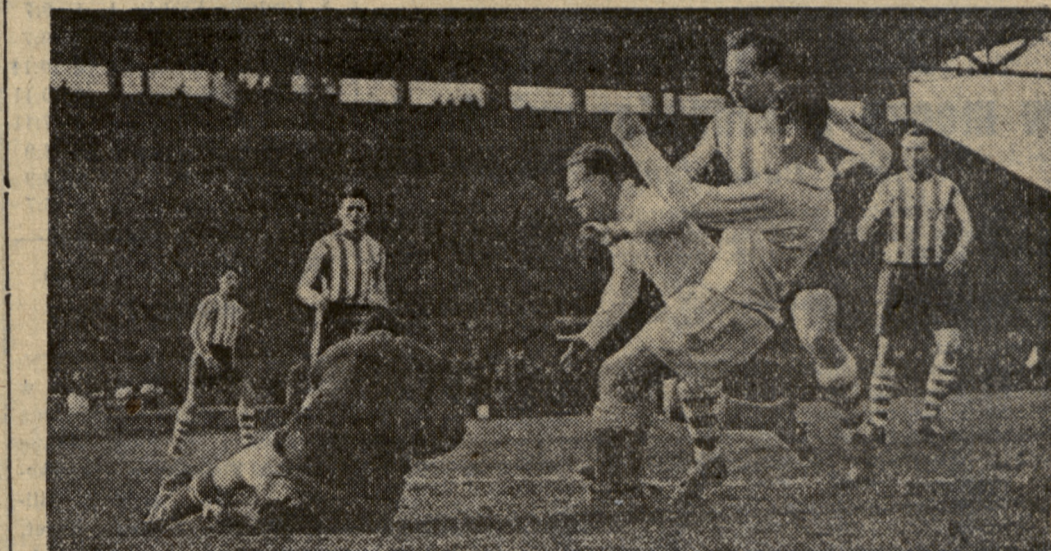
— A jak z Biegami Narodowymi i pracą propagandową?

Górski trochę jest zakłopotany, ale decyduje się szybko.

— Postaram się, by jak najwięcej od nas startowało. Poza tym wspólnie z kołem ZMP organizujemy już kilka amatorskich i pomoc sąsiedzka. Prowadzimy w ten sposób propagandę sportu, podkreślając nasz — sportowców — udział w życiu wsi.

Na zakończenie naszej rozmowy życzymy kol. Górskiemu, by Powiatowa Rada LZS w Limanowej bardziej zainteresowała się młodymi sportowcami z Pisarzowej.

Sędzimy, że nasz głos w tej sprawie nie minie bez echa.

Piłkarze czechosłowaccy przygotowują się starannie do spotkań międzypaństwowych z Włochami i z Polską. W ramach tych przygotowań rozegrano ostatnio kilka sparingowych zawodów pomiędzy teamami A i B, jak również pomiędzy czołowymi zespołami ligi czechosłowackiej a kadrowicami. W jednym z ostatnich meczów reprezentacja A uległa Czerwonej Gwiazdzie (Bratislava) 0:1. Na zdjęciu fragment z meczu: pod bramką Czerwonej Gwiazdy